

I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes (jfr. dog 4de Stykke), naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

Et Vidne kan ingen Sinde undslaa sig for at besvare det Spørgsmaal, om der er overgaaet Vidnet en Straffedom.

I Slutningen af 4de Stykke forandres „“ til „“, og der tilføjes: „eller for at afgive videre Forklaring.“

δ) I § 263, Linie 2, indskydes efter „Underret“: „eller i en Straffesag for en Undersøgelsesret (§ 664)“.

ε) I § 264 affattes de to første Stykker saaledes:

„Hvor ikke Reglerne i § 160 eller Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, og hvor heller ikke andet er særlig bestemt (se §§ 389, 919, 929, 933, 939, 948), have Vidner, hvis Forklaring skal benyttes som Bevis under Domsforhandling, at møde under denne og der at aflægge Forklaring, medmindre dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne eller Ulemper for Vidnet eller Bekostning for Parterne, som ikke vilde staa i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Vidnesbyrddet kan antages at have for Sagens Oplysning, eller begge Parterne i en borgerlig Sag frafaldt det.

Naar der i en Straffesag under Forundersøgelse skal afhøres Vidner, der ikke bo eller opholde sig i den Underretskreds, hvor Retten, ved hvilken Forundersøgelsen foregaar, bliver sat, og Møde ved denne Ret vilde medføre væsentligt større Besvær for Vidnet end Møde ved den Ret, i hvis Kreds det bor eller opholder sig (§ 672), bør saadant Møde ikke paalægges Vidnet, medmindre dette findes nødvendigt til Sagens tilbørlige Oplysning.“

ζ) I § 266, Linie 1—2, ændres Ordene „efter Partens Begæring . . . til Forkyndelse“ til: „, hvor ikke andet er bestemt, fra den Ret, for hvilken Vidnesbyrddet skal aflægges. I borgerlige Sager udstedes Indkaldelsen efter vedkommende Parts Begæring og overgives ham til Forkyndelse“.

3die og 4de Stykke affattes saaledes:

„Varslet er i borgerlige Sager en Uge, men kan dog under særlige Omstændigheder afkortes efter Beslutning af Rettens Formand. I Straffesager tilkommer der Vidnet Aftens Varsel, hvortil lægges to Døgn, saafremt det skal møde udenfor den Underretskreds, hvor det bor eller op-

holder sig, og Afstanden til Tingstedet er over 15 Kilometer; dog kan Retten eller dens Formand fastsætte andet Varsel eller paalægge uopholdeligt Møde.

Skulle Vidner føres i Udlandet, udsteder Retten — i borgerlige Sager efter vedkommende Parts Forlangende — de i saa Henseende fornødne Begæringer til de udenlandske Myndigheder.“

5te Stykke udgaar.

η) I § 267, Linie 2, udgaa Ordene „efter en Parts Begæring“, og der tilføjes som nyt Stykke:

„Naar nogen anholdes under Udførelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor, kan Politiet paa Stedet tilsige enhver tilstedeværende til det Retsmøde, hvor den anholdte skal fremstilles.“

θ) Efter § 267 indskydes følgende ny Paragraf:

§ 165.

De afhørte Vidner ere pligtige at blive til Stede, indtil den paagældende Sags Behandling er sluttet, eller Formanden tillader dem at forlade Tingstedet enten helt eller mod at blive til Stede i Nærheden. Hvor vidt de kunne eller skulle blive til Stede i Retssalen, beror paa Formandens Bestemmelse.“

ι) I § 268, 1ste Stykke, foretages følgende Forandringer: I Linie 3 indskydes mellem „Retten“ og „efter“: „i borgerlige Sager“. I Linie 4 indskydes mellem „Begæring“ og „ved Kendelse“: „straks“. I Slutningen af Stykket tilføjes efter „Foranstaltning“: „I Straffesager kan der i samme eller et senere Retsmøde idømmes Vidnet Bøde og Erstatning som foranført, dog at Bøden, hvis Vidnet var indkaldt til Domsforhandling for Nævninger, kan stige til 400 Kr.“.

I 2det Stykke ændres i Linie 1 Ordene: „Til Vidneførsel . . . efter Partens Begæring“ til: „Retten kan derhos — i borgerlige Sager dog kun efter Partens Begæring og kun i Tilfælde af Vidneførsel under Domsforhandling eller af gentagen Udeblivelse —“, hvorhos næstsidste Punktum udgaar.

κ) I § 272, der flyttes ned mellem §§ 280 og 281, indskydes der i 4), Linie 2, efter „Sagens“: „eller Undersøgelses“.

λ) I § 273 udgaar i Linie 2 Ordet „eller“, og i næste Linie ændres „“ til „“, „hvorefter der indskydes: „eller, hvis det er i en Straffesag, af Sigtede“. Ved Slutningen af Paragraffen tilføjes som nyt